

Dordtse Leerregels I, par 1-3

1 De vervloeking van ons

2 De zending van God

3 De prediking van Jezus

Gemeente,

Vragen te over. Nu en toen. Nu, in onze tijd, en in de tijd van Dordtse Leerregels. Vragen over de uitverkiezing. Is dat wel eerlijk? Waarom heeft God dan niet alle mensen uitverkoren? En ben ik dan wel uitverkoren? En als ik het niet ben of zou zijn, wat dan? Dan kun je niets meer beginnen? Hoe zit het dan met de uitverkiezing?

In onze tijd krijg je als christen misschien vooral andere vragen naar je toe. In onze tijd vaak vragen over het lijden in de wereld. Hoe kan God dat toelaten? Als God dan liefde is en almachtig is, waarom is er dan zoveel lijden? Waarom moet ik zoveel lijden meemaken? Hoe zit het dan met alle lijden in de wereld?

Als we dan de Dordtse Leerregels gaan lezen valt ons één ding op. In de eerste 4 artikelen valt het woord uitverkiezing nog niet. Daar was wel op aangedrongen door de anderen. Zeg nu hoe het met de uitverkiezing zit. Of mensen kunnen aandringen: hoe zit het met het lijden in de wereld. Laten we leren van de Dordtse Leerregels om daar niet rechtstreeks mee te beginnen. Dat lijden in de wereld is zo'n zwart donker gat, als je daar direct inloopt verdwaal je. En de uitverkiezing is zo'n groot fel licht, als je daar rechtstreeks naar toeloopt, verblind je. Als je direct wilt weten: ben ik uitverkoren? Dan wil je direct boven op de berg staan en prachtig uitzicht hebben. Maar daar kom je nooit en dat uitzicht krijg je nooit als je niet begint waar je bent: onder in het dal. De reis naar de bergtop waar een mens mag weten en zingen: wij steken het hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen, door U door U alleen om het eeuwig welbehagen, begint onder in het dal.

1 vervloeking van ons

Aangezien allen mensen in Adam gezondigd hebben en de vloek en de eeuwige dood zijn schuldig geworden. Oftewel zichzelf in zonde en vervloeking hebben gestort. Daar begint het. Want daar zijn we van nature. Als drenkelingen in de stroom van zonde en vervloeking. In Adam. Hij vertegenwoordigde ons allen. Lees Romeinen 5:12 en volgende. En wij geven er dagelijks blijk van dat ons dat een lieve lust is. We voelen ons heerlijk thuis in de stroming van zonden en vervloeking. We gaan daar van harte steeds verder in mee. Onze voorvader Adam

bracht er ons, en wij voelen ons er heerlijk in. Drenkelingen in de stroom van zonde en vervloeking. De stroom die uitmondt de oceaan van de eeuwige dood. Dat beeld houden we even vast. Alleen, we moeten dat beeld bijstellen/aanvullen. Want als er in de Reeuwijkse plassen een drenkeling ligt en jullie fietsen daar voorbij naar school, dan kun je, mag je niet doorrijden. Dan ben je moreel verplicht om 1-1-2 te bellen, om te doen wat je kunt om die drenkeling te redden en eruit te halen. Doorrijden zou schandalig zijn. Dan heb je dood door schuld op je geweten. Maar wij mensen zijn geen drenkelingen. Wij zijn misdadigers. Hebben God onteerd, aangevallen. Tegen God in opstand gekomen. Ons verzet tegen Zijn scheppersmacht over ons. Misdadigers, in de gevangenis van zonde en vervloeking. En wie in de gevangenis zit en veroordeeld is, die mág niet eruit gehaald worden. Die mág ik niet helpen om eruit te komen. Want dat is ontsnappen. En daar mag ik geen hulp aan verlenen en nog veel minder mag ik dat zelf aanbieden. Wij zijn drenkelingen, als misdadigers, schuldigen.

En daarom: zo zou God niemand onrecht hebben gedaan als Hij het hele menselijk geslacht in de zonde had gelaten en had willen verdoemen. Zo zou God niet onrechtvaardig zijn geweest. Gevangenen horen hun straf uit te zitten. En zolang dat niet gebeurd is, horen ze daar te blijven. En als je langsloopt mogen ze niet vragen: toe, haal me er toch uit, help me toch ontsnappen. Laat staan dat ze je dan mogen verwijten: waarom heb je me niet helpen ontsnappen? Waarom heb je geen ondergrondse gang geboord om eruit te kunnen komen? Als je alle gevangenen in de gevangenis laat zitten ben je goed en rechtvaardig en onberispelijk.

De toepassing: als God alle mensen in de eeuwige dood had laten blijven, als God iedereen in de hel zou laten komen, dan was God goed, rechtvaardig en onberispelijk! Jonathan Edwards zegt in zijn preek over Romeinen 3:19. U hebt God nooit enige liefde betoond, zou Hij dan verplicht zijn om u bijzondere liefde te betonen? U hebt Gods eer veracht en verworpen, zou God dan u en uw zaligheid niet mogen verachten en verwerpen? U bent alleen maar ondankbaar geweest over al Gods weldaden, is God dan verplicht u een nog grotere weldaad te geven? U hebt vrijwillig satans kant gekozen in zijn opstand en verzet zou God u dan ook niet mogen laten delen in zijn ondergang en straf? U hebt altijd God stemmen geweigerd en naast u neergelegd, zou God u stem vanuit de straf en vloek niet naast Zich neer mogen leggen? U hebt gezondigd en gezondigd, zou God u dan niet mogen straffen?

Is dat dan niet verschrikkelijk? Om van te huiveren? Jazeker! Maar daarom is het nog niet onrechtvaardig! God doet geen onrecht als Hij ons laat waar we zijn, waar we onszelf door overtreding en verzet en

opstand in gestort hebben. En wie God kent zegt: dat is waar! Dat is waar! Huiveringwekkend waar. Opdat alle mond gestopt worde en de hele wereld voor God verdoemelijk zij. En bedenk dan: ook dit zegt God ons met goede bedoelingen. Had God geen goede bedoelingen met ons, Hij zou het verzwijgen en denken: je komt wel achter dat het zo is als het te laat is. Ook dit zegt God omdat Hij goede bedoeling met ons heeft. Daarom doe je niet beter dan hem te voet te vallen, erkennend, buigend, overgevend. U doet nooit onrecht, HEERE!

De weg naar de bergtop van de zekerheid van uitverkiezing, het roemen en jubelen over de uitverkiezing begint onder in het dal. En wie altijd moeite heeft met de uitverkiezing, wie de uitverkiezing liever kwijt dan rijk zou zijn, en altijd vragen erover heeft of het wel eerlijk is, is die misschien nooit onder in het dal geweest? Vind die zich misschien te goed om verloren te kunnen en te moeten gaan? Als er nou toch geen uitverkiezing was.....dan stopte het hier. Als er geen uitverkiezing was, dan bleef het hierbij. Punt uit! God is rechtvaardig als Hij iedereen laat in de stroom van zonde en vervloeking die uitmondt in de eeuwige dood, de hel. De uitverkiezing is geen muur, maar een poort. Onthoudt dat: geen muur, maar poort! God heeft zondaren uitverkoren. Een zeker aantal drenkelingen, misdadigers uitverkoren tot de zaligheid. En daarom, en daarom is de uitverkiezing een poort waardoor er licht komt stromen. Hoor maar: hierin is de liefde Gods geopenbaard, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon in de wereld gezonden heeft! Hierin is de liefde Gods geopenbaard.

2 de zending van God

Hierin is de liefde Gods. Dat doet denken aan dat verkeersbord: vierkant, blauw, met witte pijl erin. Eén richtingsverkeer, aan deze kant inrijden. Hierin. Niet van de andere kant. Dan maak je ongelukken, levensgevaarlijk. Als je nadenkt over al het lijden in de wereld, als je nadenkt over de uitverkiezing, wie wel, wie niet, dan ga je van de verkeerde kant erin. Dan kom je niet uit bij de liefde Gods. Dan maak je ongelukken. Dan raak je voorwerpen en andere auto's, dan kom je halverwege of nog eerder tot stilstand. Hierin: hierin is de liefde Gods geopenbaard, en dan wordt niet de uitverkiezing genoemd, ook in art. 2 niet, maar hierin is de liefde Gods geopenbaard dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld. God zond Zijn eniggeboren Zoon in de wereld. In de wereld! De Gode vijandige wereld. Die Zijn wetten had overtreden, Zijn gezag miskend, Zijn tempeldienst veracht, Zijn profeten mishandeld en gedood, in die wereld. Stuur u uw kind in het centrum van Amsterdam om 1 uur 's nachts? Nee, je zegt als vader en moeder: je gaat niet de straat op daar rond die tijd, je blijft hier. Je verhindert dat je kind gaat. Want dat loopt niet goed af. God de Vader zend Zijn

eniggeboren Zoon in de wereld. Dat loopt niet goed af, zagezegd: ze mishandelen Hem, beschuldigen Hem vals, slepen Hem voor het gerecht, laten Hem veroordelen, kruisigen Hem, doden Hem. Toch: de Vader zond..... Opdat zó Zijn Zoon de vloek zou dragen, de schuld dragen, de gehoorzaamheid volbrengen. Opdat Hij zo de vrede zou ontvangen met God en de Heilige Geest. En de Zoon van God heeft nu het recht om gevangenen te ontzetten, te bevrijden. Dan is het geen ontsnappen, geen illegaal op vrije voeten stellen, maar Hij heeft er het recht toe. God heeft gezonden..... omdat er om gevraagd was? Nee. Omdat er gesmeekt was en gebeden? Nee! God heeft gezonden omdat Hij uitverkoren had. Uitverkiezing: geen muur, maar poort.

En wie God kent, die zegt: wat een wonder. Nog los van de vraag of ik uitverkoren ben, wat een wonder dat U Uw Zoon gezonden hebt. Naar een wereld die hem op stond te wachten met haat, verzet. Naar een gebied waarin de Taliban elke Europeaan staat op te wachten met commando's, ontvoering en marteling, stuur je je kind toch niet? Maar God zond Zijn Zoon. Gaf Zijn Zoon. En de Zoon gaf Zichzelf. En...en...: je kan geen kwaad woord meer horen over deze God. God is liefde. Dat heeft Hij hierin geopenbaard! En het zwarte gat van het lijden in de wereld, en het felle licht van de uitverkiezing doen daar niets aan af, kunnen daar niet weerspreken: God is liefde. En hoe het dan ziet met alle lijden in de wereld? Hoe het dan zit met wel of niet uitverkorenen? God is liefde. Hierin geopenbaard. Zending van Zijn Zoon. Wie God kent, heeft Hem lief. Lief in en om Christus' wil.

En dan gaat het zeker over de uitverkiezing? Nee, nog niet: artikel 3 gaat niet over de uitverkiezing. Maar over de prediking. Hoor maar: opdat de mensen tot het geloof gebracht worden zend God goedertierenlijk verkondigers van deze zeer blijde boodschap tot wien Hij wil en wanneer Hij wil. God zond Zijn Zoon en God zendt verkondigers, predikers. God zendt predikers! Tot de mensen in zonden en vloek en op weg naar eeuwige dood. Tot mensen aan de ene kant gevangenen naar recht, aan de andere kant drenkelingen zo verloren. Door wier dienst de mensen geroepen worden. De mensen, de verlorenen. Nee, de prediking die gaat niet uit tot verkorenen, die leest niet op, die is het en die is het, en die ook. Nee, geen prediking tot verkorenen, maar tot verlorenen. Tot u, jou, mij. Dan worden wij geroepen.

Ja, wij wel. Anderen niet. Er zijn ook tijden geweest dat er hier geen prediking was. Er zijn landen en volken waar nog geen prediking is. Dat mag, dat is ook naar recht. Niemand heeft er recht op zagen wij al. Als God voorbijgaat en verloren laat blijven dan is dat eerlijk en rechtvaardig. Gevangenen hebben nooit recht op amnestie, gratie. Een

gevangene kan niet protesteren: mij wordt geen gratie aangeboden, dat is niet eerlijk, dat is geen stijl! Nee, je gevangenisstraf uitzitten is rechtvaardig. Het is een wonder als het je wel aangeboden wordt! Dat is zo'n wonder! Als de prediking tot je komt. Als God in dit deel van de wereld en in deze eeuw dat wij leven laat prediken. Dat is zo'n wonder, zo'n voorrecht. Amnestie wordt afgekondigd!

En dan kan het niet anders of die predikers die beseffen dat ook: wij zijn gezonden tot verlorenen. Tot misdadigers die gevangenen zitten, drenkelingen die stromen naar het eeuwige verderf. Dat is te erg om te laten gebeuren, dat is te verschrikkelijk om niets aan te doen. Die mensen wil ik roepen, wil ik Christus verkondigen tot redding, behoud, anders gaan zij eeuwig verloren. Kijk, zo roept God je tot het ambt, tot de prediking, tot de zending. Dan voel je dat zo, dat je voelt ik zou ongehoorzaam zijn als ik niet zo prediken. Het is een last van vuur op mijn ziel, zegt Spurgeon als ik niet predik. En die last van vuur valt pas weg als ik ga prediken, als ik me laat zenden! En als je in Gods Koninkrijk werkt, in gemeente, gezin, dan heb je daar toch ook iets van of niet? Die bewogenheid.

3 de prediking van Jezus Christus

Daarom komt de prediking tot ons. Christus, Die bevoegd is om verlorenen te redden komt in de prediking tot verlorenen. In de stroom van zonden en vervloeking, die uitmondt in de eeuwige dood, de hel. Laat u redden! Mensen worden geroepen. Laat u door Hem eruit halen. Anders blijft u voor eeuwig verloren. Dus als de prediking tot ons komt, dan is het verloren blijven, of behouden worden. Dan gaat het om redding van eeuwig verderf, verlossing van vervloeking en zonden. Dat is prediken. Roepen tot redding, tot verlossing. Omdat zondaren anders..... Dat is prediking. Dus niet alles wat ervoor doorgaat is het ook. Je kunt heel wat preken horen, toespraken op jongerendagen, boodschappen van zgn Evangelie, die het niet zijn. Ook in onze kring. Omdat deze dimensies er in ontbreken. En dan is het geen prediking, dan laat het mensen in de waan dat zij zalig zullen worden, terwijl ze het niet zijn. Dan laten zij mensen ongeroepen verder stromen naar het verderf. Dan kun je preken horen zonder dat je op de gedachte komt dat je verloren bent, en voor eeuwig de ondergang tegemoet gaat. Daar moet je vandaan blijven. Of er zijn alleen maar beschrijvingen te horen hoe het gaat en moet gaan. Maar als je goed luistert: je word niet geroepen. Dan is het geen prediking.

De prediking is tot verlorenen. Bewegende de mensen tot het geloof, wetende de schrik des Heeren, gedrongen door de liefde van Christus. Dat is prediking. Daarom is de prediking er ook niet om beoordeeld te worden. Stel je voor. Die drenkeling die ziet de hand van

de reddingsbrigade komen. En die drenkeling zegt: nou, ik vind uw hand wel wat vies, er zit modder aan. Ik vind uw gezicht niet erg aardig, en uw pak heeft de verkeerde kleur. Wat heeft zo iemand ervan begrepen? Niets! De prediking van de redding door Christus is er niet om te beoordelen: ik vind het wat te lang, ik vind dat er teveel herhaling inzit, ik vind het wat saai voorgedragen en niet zo boeiend. Wat heeft zo iemand ervan begrepen waar het wezenlijk om gaat? Toch niet veel.... Want het is de reddende hand van Christus uit de kolkende stroom van zonden en vloek. Om nog op tijd eruit gehaald te worden voor de dood je laat neerstorten in de eeuwige dood. Vanavond.

Dr Martin Lloyd Jones zegt dan ook. Zondaren, verlorenen kiezen niet voor Jezus, zij vluchten tot Jezus. Kiezen? Alsof er iets te kiezen valt....Alsof er ook nog een andere manier van zalig worden is zodat ik kan kiezen welke. Kiezen, alsof er iets te kiezen is, voor een zondaar die dreigt eeuwig om te komen en weg te sterven, alsof je in de positie bent dat je ook wel een andere mogelijkheid hebt. Niet kiezen voor Jezus, maar vluchten tot Jezus. Vluchten tot Jezus.

En hoe weet ik dan of ik welkom ben? Omdat ik uitverkoren ben? Nee! Dat hoeft mij vraag niet te zijn, mag het zelfs niet zijn. Ik en welkom bij Jezus omdat ik geroepen ben. Dat is de enige grond om te komen en me welkom te weten: ik ben geroepen. En als Hij mij roept, zal Hij me toch niet wegsturen, weigeren als ik kom? Als de leraar roept om het lokaal in te komen, en je komt en wilt naar binnen: dan wordt je toch niet teruggestuurd? Ik mag komen, want ik ben geroepen. En dat is mijn enige grond, want iets anders heb ik ook niet. Dat is echte zondekennis! Weet u: de prediking van de wet en het oordeel is zeggen de Erskines de trechter. En die trechter staat op het vat van het Evangelie. De wet en het oordeel brengen me tot zondekennis. En wanneer is die echt? Wanneer het me vloeibaar maakt om in het vat te stromen. Wanneer het me gewillig maakt om in de armen van het Evangelie te vallen. Wanneer ik stroom in de beloften van het Evangelie: Ik zal uw vloek wegnemen. Ik zal u een nieuw hart geven. En ik stroom dat vat binnen, gewillig om me daaraan over te geven, om te laten redden.

Ik kan niets meebrengen. Ik heb geen aanbeveling bij me: ernstig ben ik niet, ijverig ook niet, gericht op God nog veel minder, liefde tot Zijn eer ook al niet. Het is me allemaal uit handen geslagen. Ik heb niets mee te brengen, ik moet me juist laten afnemen: zonden en vervloeking. Maar ik en geroepen en daarom kom ik. Daarom mag ik weten dat ik welkom ben. Dat ik niet wordt uitgeworpen.

En de prediking staat onder deze hoogspanning. Hij komt tot verlorenen. In zonden en vervloeking. Stromend naar de oceaan van de

eeuwige dood en straf. Het is blijven in vervloeking of gered worden, verlost, gezaligd worden. Ongeloof is die reddende hand wegslaan, verwerpen. Ongeloof is actief weigeren om me te laten redden.

Geloof is de overgave. Als verlorene. Ingewonnen door en voor Jezus, Gods Zoon. Hij heeft de bevoegdheid om te verlossen. Om de gevangenis te openen en nieuwe harten te schenken. Hij roept om te komen. Als verlorene, niet als verkorene. Om te vluchten tot Hem. En te ontvangen de redding, de verlossing. Gered uit de gevangenis. Van eigen schuld en rechtvaardig oordeel. Verlost uit de stroom van zonden en vervloeking.

En de uitverkiezing? Nee, die komt in deze artikelen niet ter sprake. Dus dat moeten wij ook niet doen. Over deze dingen in deze fase niet over de uitverkiezing spreken en denken.

Maar: iemand die tot Jezus vluchtte heeft nog wel een vraag. Die dient om een beslissende verdieping aan te brengen. Want wie zichzelf en de HEERE kent die mist iets vanavond. Die zegt: ik mis iets. Ik was verloren, in de gevangenis. Ik ben gered door Christus. Tot Hem gevluht. Maar ik mis iets: hoe is het mogelijk dat ik gekomen ben? Dat ik gegrepen heb, dat ik me heb laten redden? Denk maar aan Spurgeons beeld: een man rende naar een poort toe. Achtervolgd door een wilde leeuw. Hij rende naar die poort waarop stond: komt allen gij einden der aarde en wordt behouden. En toen hij ingegaan was en de leeuw tegengehouden was, keek hij om en toen zag hij staan op de binnenkant van de poort: gij hebt net Mij, maar Ik heb u uitverkoren. Volgende week hopen wij vanuit par 5 en 6 erover te spreken En dan mogen en moeten we leren: door U door U alleen om het eeuwig welbehagen. Uitverkiezing!

Amen